

JONATHAN MERES

ATSARGIAI,
DŪŽTA!
KIAUŠINIAI!

NORMO PASAULIS

NUO

10

IKI

12

METŲ

TYTO ALBA

NORMO PASAULIS

ATSARGIAI, DŪŽTA! KIAUŠINIAI!

JONATHAN MERES

Iš anglų kalbos vertė

Kazimiera Kazijevaitė-Astratovienė

VILNIUS 2016

UDK 821.111-93
Me-184

Jonathan MERES
THE WORLD OF NORM
Orchard Books,
Sydney, 2011

Iliustracijų autorius *Donough O'Malley*

Text © Jonathan Meres 2011

First published in 2011 by Orchard Books

The rights of Jonathan Meres to be identified as the author and Donough O'Malley to be identified as the illustrator of this work have been asserted by them in accordance with the Copyright, Designs and patents Act, 1988

© Kazimiera Kazijevaitė-Astratovienė, vertimas į lietuvių kalbą, 2016

© „Tyto alba“, 2016

ISBN 978-609-466-152-5

Skiriu Maksui, Olei ir Nojui.
Jei ne aš, nē vieno iš jūsu nebūtų.

TURINYS

PIRMAS SKYRIUS	9
ANTRAS SKYRIUS	15
TREČIAS SKYRIUS	22
KETVIRTAS SKYRIUS	31
PENKTAS SKYRIUS	41
ŠEŠTAS SKYRIUS	52
SEPTINTAS SKYRIUS	67
AŠTUNTAS SKYRIUS	74
DEVINTAS SKYRIUS	84
DEŠIMTAS SKYRIUS	94
VIENUOLIKTAS SKYRIUS	106
DVYLIKTAS SKYRIUS	117
TRYLIKTAS SKYRIUS	129
KETURIOLIKTAS SKYRIUS	138

PENKIOLIKTAS SKYRIUS	151
ŠEŠIOLIKTAS SKYRIUS	164
SEPTYNIOLIKTAS SKYRIUS	173
AŠTUONIOLIKTAS SKYRIUS	180
DEVYNIOLIKTAS SKYRIUS	186
DVIDEŠIMTAS SKYRIUS	201
DVIDEŠIMT PIRMAS SKYRIUS	215
DVIDEŠIMT ANTRAS SKYRIUS	225
DVIDEŠIMT TREČIAS SKYRIUS	244
DVIDEŠIMT KETVIRTAS SKYRIUS	258
DVIDEŠIMT PENKTAS SKYRIUS	268
DVIDEŠIMT ŠEŠTAS SKYRIUS	279
DVIDEŠIMT SEPTINTAS SKYRIUS	290

PIRMAS SKYRIUS

Vos pabudęs Normas suprato, kad diena bus sumauta – dar akimirka, ir jis pasiusios tėčio drabužių spintoje.

– Ei, Normai! Liaukis! – suriko tėtis, atsisėdęs lovoje ir įjungęs naktinę lempelę.

– A? Ką? – sumurmėjo Normas prikimusiu nuo miego balsu.

– Ką čia ruošiesi daryti?

– Siusioti... – berniukas atsakė taip, tarsi būtų išgirdęs kvailiausią klausimą, kokį tik galėtų sugalvoti.

– Tik jau ne mano spintoje! – pareiškė tėtis.

– Juk ji iš „Iškėjos“, – pridūrė mama, tarsi siu-
sioti spintoje ne iš „Iškėjos“ būtų leistina.

Normas sutriko. Dar kiek, ir jis būtų tapęs
jauniausiu visų laikų pasaulio kalnų dviračių
čempionu, bet paskutinę aki-
mirką teko iš visų jėgų užgulti

stabdžius, kad iš-
vengtų nelaimės –
neatsitrenktų į
medį. O štai da-
bar tenka vėl iš
visų jėgų užgulti
visiškai kitokius stab-
džius, kad išvengtų
visiškai kitokios nelaimės.

Kas čia dedasi? Ir kodėl jo tėvai
miega vonios kambaryje?

– kažkas perkėlė tualetą, – murmtelėjo
Normas, trypčiodamas vietoje (tai nieko
smerktino, kai tau treji, bet tik ne tada, kai be-
veik trylika).

– Ką? – paklausė tėtis.

– Tualetas perkeltas, – garsiau pakartojo
berniukas.

Bet tētis puikiai girdėjo. Jis tik negalėjo pa-
tikėti.

– Ne, Normai. Tualetas
neperkeltas, persikėlēme
mes patys!

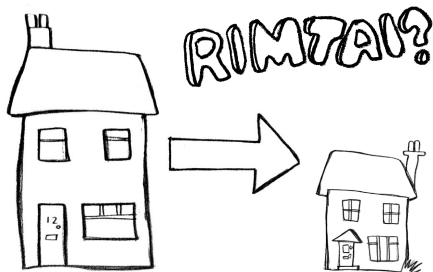
– Pamiŗšau, – prisipaŗino Nor-
mas.

– Negi tu rimtai? – tētis
ŗsmeigē akis ū vyriausijai sūnū.

– Aha, – atsakē Normas taip,
tarsi dabar tai tikrai būtu pats kvailiausias
klausimas, koj tik galētum sugalvoti.

– Pamiŗšai, kad mes persikēlēm?

– Aha, – patvirtino Normas.

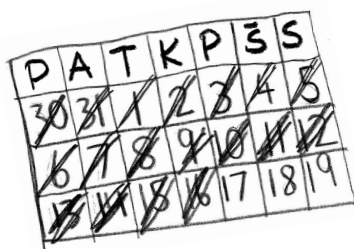

– Kaip galėjai tai pamiršti? – paklausė tėtis, netikėdamas savo ausimis.

– Tiesiog, – gūžtelėjo pečiais berniukas, vis aiškiau suvokdamas, kad tuoj apsisisios.

– Normai, bet mes persikraustėme prieš tris mėnesius! – stebėjosi tėtis.

– Tiksliau, prieš tris mėnesius dvi savaites ir penkias dienas, – nė nemirktelėjusi patikslino mama.

Tėtis sunkiai atsiduso ir pažvelgė į laikrodį. Buvo antra nakties.

– Klausyk, sūnau. Negalima taip imti ir siusioti svetimose spintose, štai ir viskas!

– Aš ir nepasiusiojau, – gynėsi Normas.

– Bet ruošėsi!

Tētis buvo teisus. Normas tikrai ketino siu-
sioti spintoje, tiesiog laiku įstengė susiturėti.

„Kaip visada, – pagalvojo Normas, – esu
kaltinamas tuo, ko net nepadariau.“

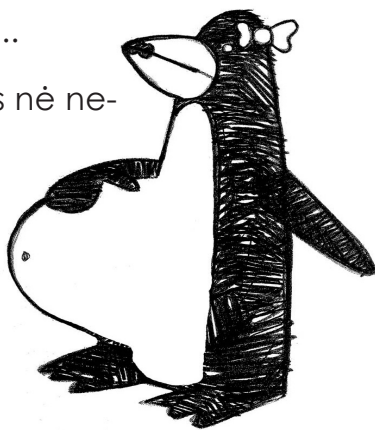
Berniukas gal ir būtų norėjęs dėl to pasi-
ginčyti, bet jo šlapimo pūslė buvo išsipūtusi
kaip balionas. Jei tuojau pat
nepasiusios, ji sprogs. O
tada tai jau tikrai papul-
tų į bėdą!

– Nagi, eik lauk, – lie-
pė tėtis.

Normui nereikėjo du
kartus sakyti – jis nukrypavo
durų link kaip nėsčias pingvinas.

– A, ir dar, Normai...

– Ką? – atsiliepė šis nė ne-
stabteldamas.

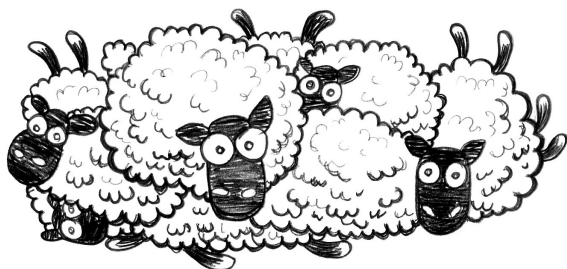

– Tualetas kitame koridoriaus gale, turėtų
tūm lengvai jį rasti.

Normas neatsakė. Žinojo, jei nepasieks
tualetu per dešimt sekundžių, ieškoti bus per
vėlu.

ANTRAS SKYRIUS

Normas išmėgino viską, kad tik greičiau užmigytų. Visa bėda, kad žinojo tik vieną būdą – skaičiuoti avis, šokinėjančias per vartus. Bet tai nepadėjo. Visų pirma vartai buvo pernelyg aukšti. Jokia avis tokių nebūtų peršokusi. Na, nebent pasišokėjusi nuo trampolino. Galų gale jis tematė didžiulę bandą avių, besistumdančių palei vartus kaip kokios... na, kaip avys. Tai erzino. Kuo ilgiau Normas apie jas galvojo, tuo mažiau norėjo miego. Kuo mažiau norėjo miego, tuo mažiau buvo tikėtina, kad užmigs ir toliau sapnuos sapną nuo ten,

kur jis nutrūko. Tai ar lemta jam tapti pasaulio kalnų dviračių čempionu, ar ne? Normas buvo pasiryžęs žūtbūt tai sužinoti.

Jis pamėgino atspėti, kiek valandų. Paskutinį kartą, kai tikri-

no, buvo pusė trijų. Atrodė, lyg nuo tada būtų praėję

ištisi šimtmečiai. Nors sunku pasakyti. Lauke vis dar buvo tamsu – nors j

akį durk. Gatve nuburzgė pora automobilių, pro šalį dainuodamas prasliūkino kažkoks vyrukas, apdovanotas stipriu balsu, bet prasta klausa. Normas pramerkė akį. Elektroninio laikrodžio skaičiukai raudonai švytėjo tamsoje.

2:33

Normas negalėjo tuo patikėti. Trys minutės? Tiek tepraėjo nuo to laiko, kai jis paskutinišyk žiūrėjo į laikrodį? Trys varganos minutės? Šimtas aštuoniasdešimt niekam tikusių sekundžių? Dvidešimtoji prakeiktos valandos da-

lis? „Na jau ne, – galvojo Normas. – To negali būti. Tikriausiai laikrodis blogai rodo. Matyt, išsieikvojo elementai. Juk turi būti koks nors protingas paaiškinimas. Negalėjo iš tiesų praeiti vos trys minutės!“ Deja, tai buvo tiesa. Šitaip jis niekad o niekad neužmigs!

Visai negelbėjo ir tai, kad Normas girdėjo knarkiant tėtį – galėjai pamanyti, kad kriokia raganosis, kamuojamas vidurių užkietėjimo. Nors Normui niekada nebuvo tekę girdėti, kaip kriokia raganosis, kamuojamas vidurių užkietėjimo, jo įsitikinimu, tai skambėtų būtent šitaip. Niekada iki šiol Normas nebuvo atkreipęs dėmesio, kad tėtis taip garsiai knarkia. Tiksliau tariant, niekada iki tol, kol jie nepersikraustė. Senojo jų namo sienos buvo storos ir nelaidžios garsui. Net jei senajame name iš tiesų būtų kriokęs raganosis užkietėjusiais viduriais, Normas tiesiog nebūtų jo girdėjęs. Bet šiame name, kur visi kambariai maži, o sienos plonos, būtų galėjęs išgirsti net kaip auga nagai.

Normas pagalve užsidingė galvą, bet ir tai nėmaž nepadėjo. Triukšmas buvo tiesiog neįtikimas. O baisiausia, kad mamos ir tėčio miegamasis netgi nebuvo šalia Normo kambario! Kaip čia išeina, kad mama gali miegoti, o Normas – ne? Kaip čia išeina, kad jo kvaišos jaunėliai broliukai gali miegoti, o Normas – ne? „Tai taip neteisinga“, – galvojo Normas. Bet pastaruoju metu viskas buvo neteisinga.

Pavyzdžiui, kaltinimas, kad Normas pasiūsiojo tėčio spintoje. Tiksliau, kad nepasiūsiojo. Juk tai labai neteisinga, tiesa? Juk Normas nekaltas, kad jie persikraustė, ar ne? Jų senajame name to niekuomet nebūtų nutikę. Jų senajame name jis nė karto nebuvo pabudęs ir susivokęs ketinąs pasiūsioti kur kitur, o ne tualete. Jų senajame name Normas jau senų seniausiai būtų užmigęs!

Kuo daugiau berniukas apie tai galvojo, tuo labiau širdo. Ir kodėl jie apskritai turėjo persikelti? Kokie sveiko proto žmonės iškeistų

šauņų didelį namą į
šitą neva labai šau-
ņų triušių narvą?
Na, gal senasis na-
mas ir nebuvo itin
didelis. Nepasaky-
tum, kad milžiniškas.
Bet, palyginti su šiuo,
tai buvo tiesiog sumauti Bakingamo
rūmai! Normas tiesiog nepajėgė to suprasti.

Na taip, jis žinojo, kad esama benamių,
kurie atiduotų bet ką, kad tik turėtų stogą virš
galvos, ir jam nederėtų būti tokiam nedėkin-
gam, ir panašiai. Mama su tėčiu galėjo to ne-
bekartoti. Galėjo nebekartoti ir tų niekų apie
badaujančius Afrikos vaikus kaskart,
kai jis lėkštėje palikdavo brokolio
kašnelį, bet vis tiek kartojo.
Jeigu jau jiems taip rūpi,
kodėl gi tiesiog neįkiša
to brokolio į voką ir neiš-
siunčia į Afriką?

O ir kaipgi jis taps
pasaulio kalnų dviračių čempionu, jei valgys
tuos prakeiktus brokolius?

Dabar Normas jau degė pykčiu. Oras aplink jį tiesiog traškėjo, tarsi berniukas būtų buvęs koks elektros generatorius. Ką ten tos niekam tikusios vėjo jėgainės ir saulės kolektoriai... Tereikėtų prisijungti prie Normo ir šis galėtų aprūpinti miestelį elektros energija ištisus metus!

Veikiausiai gerai, kad tuo metu Normas neišgirdo, kaip Brajanas, jo vidurinis brolis, pėdina per laiptų aikštelę ir praveria tėvų miegamojo duris.

Veikiausiai gerai, kad jis nematė, kaip Brajanas pakelia skalbinių dėžės dangtį ir siusioja į ją.

Ir jau tikrai labai gerai, kad Normas nematė, kaip Brajanas ramiai iššliūkina

iš kambario, o tėvai taip nieko ir nepajunta – tėtis vis dar knarkia kaip

raganosis užkietėjusiais viduriais, o mama sapnuoja, kad ruošiasi į „Iškėją“.

Gatve nuburgė automobilis, jo priekinių žibintų šviesa šmėstelėjo pro užuolaidų plyšį ir apšvietė Normo veidą. Keista, bet berniukas

to nē nepastebējo. Jis staiga paniro ģ miegā tarsi galiausiai išsikvėpęs uraganas.

Džiugu, kad jo sapnas, kaip ir tikėjosi, tęsėsi nuo tos pačios vietos, kur buvo nutrūkęs. Tik liūdna, kad jauniausiu visų laikų pasaulio kalnų dviračių čempionu tapo jo geriausias draugas Mikis. Normas liko antroje vietoje. Tai buvo taip neteisinga.

JONATHAN MERES (Džonatanas Meresas) – buvęs jūreivis, roko žvaigždė ir ledų pardavėjas, ėmęs vaidinti komedijose. Galiausiai jis tapo rašytoju ir sukūrė daug knygų vaikams bei paaugliams. Garsiausias ir juokingiausias iš jų – apie Normą.

Normui dvylika metų. Jo pasaulis susideda iš pomėgio važinėti dviračiu, geriausio draugo Mikio, dviejų jaunesnių brolių, kurie amžinai gadina Normui gyvenimą... ir daugybės problemų.

Kam, po galais, tėvams reikėjo persikraustyti? Naujojo namo sienos tokios plonos, kad girdėti, kaip už kelių kambarių knarkia tėtis – lyg raganosis užkietėjusiais viduriais! Tame name Normas nesugeba rasti nieko – net tualetu! Dar gerai, kad nereikėjo keisti mokyklos. O visa kita – tikra nelaimė.

Normas kovoja su visais: broliais, kurie nervina, tėvais, kurie nervina, netgi su geriausiu draugu, kuris taip pat nervina, nes jam viskas sekasi geriau. Normui mirtinai reikia naujo dviračio – bet iš kur gauti pinigų? Sunkus gyvenimas, kaip ir daugelio. Tačiau baisiai juokingas!

„Normo pasaulis“ – knyga tiems, kurie dievina „Nevykėlio dienoraštį“ ir „Močiutę plėšikę“.

ISBN 978-609-466-152-5

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt

NUO

10

IKI

12

METŲ